

پور و همه بازیگرانی که با آن‌ها بازی داشتیم و آن‌ها آنقدر به من حس باور پذیری می‌دادند، که من هم می‌توانستم باورپذیر باشم و باور پذیر بازی کنم.

اگر بخواهید یک ماجرای جذاب و شخصی از روند ساخت سریال «طوبی» برای ما تعریف کنید، چه خاطره‌ای را بازگو می‌کنید؟

واقعا لحظه به لحظه این کار از لحاظ روند درونی که خودم بسا کارکنتر طی کردم برای من خاطره بود. گاهی کارهایی را که «آنیه» قرار بود انجام دهد، خودم نمی‌توانستم بپذیرم و باور کنم. در ادامه می‌خواهم بگویم که ایفای این نقش به من یک کمک درونی کرد و احساس می‌کنم، ذره‌ای من را از آدمی که قبل بودم، به یک انسان بهتر تبدیل کرد از «آنیه» بسیار یاد گرفتم و به من درس‌های زیادی داد و آورده‌های بسیاری داشت. شاید «آنیه» من را به نسخه بهتری تبدیل کرد.

آیا نکته‌ای بوده که و دلتان بخواهد در گفت‌وگو با صبا آن را مطرح کنید؟

به خاطر دارم روزی که اسم عزیزان از جمله مهدی حسینی، ستار اور کی و آقای جلوخانی را آوردند این نکته برای من خیلی جذاب بود که در کنار این عزیزان کار کنم. هر کدام از این عزیزان رزومه‌های حرفه‌ای و تاثیر گذاری در زمینه هنر دارند، حضور و بودن این دوستان اشتیاق من را برای بازی کردن در پروژه بسیار زیادتر کرد.

تیمی که این سریال را کار می‌کرد خیلی برای من اهمیت داشت از جمله آقای سلطانی، آقای زرین دست، امیر جهانی، آقای حامد حسینی و نویسندگانی که در طول این پروژه با ما همراه بودند. این موارد باعث شد که من اشتیاق زیادی داشته باشم برای این که در پروژه حضور پیدا کنم

انجام شده بود. از چالش‌هایی که در این زمینه داشتید و تفاوت سنی و تفکری که لازم بود ایجاد شود به ما بگویید.

بله قبلا در یک کار دیگر هم این تجربه را داشتم که سه دهه از زندگی یک شخصیت را می‌دیدیم و در دوران پیری، گریم سنگین داشتم، اما مجموعه چیزهایی وجود دارد که باید آنقدر درست انجام شود، که آن شخصیت باور پذیر باشد. من مشکلی با گریم‌های سنگین نداشتم چون همان گریم‌ها و لباس‌های زیاد، به من کمک می‌کردند که من باور کنم «آنیه» در این دهه زندگی‌اش است.

همکاری شما با گروه بازیگرها در سریال «طوبی» به چه صورت بود؟ با کدام بازیگران راحت‌تر بودید؟ آیا با توجه به تجارب خود، با بازیگران تعامل داشتید یا به چالش یا اختلاف نظری رسیدید؟

در ابتدای این پرسش باید بگویم، انتخاب همه بازیگرها در جایگاهی که بودند درست انجام شده بود، حتی بازیگرهایی که یک سکلس یا دو سکلس حضور داشتند. همه در جایگاه درست خودشان بودند و به همین دلیل مجموعه این کار، باعث شد که مخاطب‌ها با سریال طوبی همراه شوند و همه کارکنترها را در جایی که هستند بپذیرند و باور کنند. من واقعا لذت بردم از کار کردن با تک تک عزیزان، شبنم قربانی، امین زندگانی، پرویز فلاح

اتفاق بیفتد. اما چون متریا شخصت «آنیه» تیپ نبود، دست من باز بود برای این که بتوانم وجوه انسانی او را بیشتر نشان بدهم. در واقع در تمام لحظات «آنیه» همراهش بودم و با او همذات پنداری می‌کردم.

با توجه به شرایطی که در زندگی «آنیه» وجود داشت و عشق یک طرفه او به فخرالدین، حس شخصی شما با توجه به ایفای نقش «آنیه» نسبت به وضعیتی که در آن گرفتار شد بود چیست؟ به نظر شما خانم‌ها حاضر هستند که چنین از خود گذشته‌گی نشان دهند؟

به نظرم کارکنتر «آنیه» در موقعیت عجیبی قرار گرفته بود و تنها نیرویی که او را نگه می‌داشت و او را جلو می‌برد، نیروی عشق بود. من حتی در ارتباط با سودابه هم نمی‌توانم بگویم که آیامی‌تواند چنین از خودگذشتگی انجام دهد یا خیر؟ در ارتباط با دیگر زن‌ها هم نمی‌توانم چنین چیزی را بگویم، اما «آنیه» این کار را انجام داد. به نظرم روح یک انسان باید خیلی بزرگ باشد و آنقدر در عشق ساکن باشد که نتواند بدون لحظه‌ای شک، به راهی که می‌رود ادامه دهد و چنین از خود گذشته‌گی انجام دهد. به نظر این کار هر انسانی نیست.

در اواخر سریال با توجه به این که ۳۰ سال از قصه می‌گذرد، گریم‌های بسیار سنگینی روی صورت بازیگران

